

Lovforslag nr. L 82. Fremsat den 29. oktober 1992 af socialministeren (Else Winther Andersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand og lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven)

(Adgang for kommunerne til at yde tilskud til børnepasning samt indførelse af friere valg for forældrene af dagtilbud til deres børn)

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 829 af 1. oktober 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 64, stk. 1, affattes sidste pkt. således:

»Reglerne i §§ 72, stk. 2, og 72 a finder tilsvarende anvendelse.«

2. Efter § 69 a indsættes:

»§ 69 b. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at give forældre med børn, der er fyldt 24 uger og ikke er fyldt 6 år, et ensartet tilskud pr. barn til privat børnepasning, såfremt barnet ikke er optaget i et offentligt dagtilbud, herunder skolefritidsordninger. Kommunalbestyrelsen fastsætter størrelsen af tilskuddet.

Stk. 2. Tilskuddet ydes efter ansøgning og udbetales månedligt forud. Tilskuddet udbetales første gang for den måned, der følger efter den måned, i hvilken retten til tilskuddet er erhvervet, og sidste gang for den måned, i hvilken retten til tilskuddet ophører. Tilskuddet bortfalder, hvis barnet optages i et offentligt dagtilbud.

Stk. 3. Tilskuddet indgår ikke ved beregningen af ydelser efter den sociale lovgivning eller efter lovgivningen om uddannelsesstøtte.«

3. Efter § 70 a indsættes:

»§ 70 b. Kommunalbestyrelsen skal yde et tilskud pr. barn til en privat pasningsordning,

jf. § 70, når barnet efter kommunalbestyrelsens bestemmelse er optaget i et dagtilbud efter bistandsloven, og forældrene i stedet ønsker at oprette en privat pasningsordning.

Stk. 2. Tilskuddet skal svare til samme andel af driftsudgifterne, som kommunen yder til dagtilbud af den type, kommunen har anvist plads i. Det kommunale tilskud skal dog ikke være højere end 85 pct. af det beløb, der svarer til opholdskommunens gennemsnitlige driftsudgift inden for samme type.

Stk. 3. Pasningsordninger efter stk. 1 er ikke omfattet af § 73, stk. 1, 3 og 4.«

4. Efter § 72 indsættes:

»§ 72 a. Optagelse sker i et af barnets forældre valgt dagtilbud. Ved manglende plads i det ønskede dagtilbud, har forældrene ret til at få barnet optaget i det ønskede tilbud ved ledig kapacitet. Hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til barnets særlige behov, kan kommunalbestyrelsen tilsidesætte forældrenes ønske.

Stk. 2. Opholdskommunen skal i tilfælde, hvor barnet – på tidspunktet for kommunalbestyrelsens bestemmelse om optagelse i dagtilbud – kan optages eller forblive i dagtilbud i en anden kommune end opholdskommunen og forældrene ønsker dette, yde tilskud hertil. Tilskuddet skal svare til samme andel af driftsudgifterne, som opholdskommunen yder til egne dagtilbud af den type, kommunen har anvist plads i. Opholdskommunen er dog ikke forpligtet til at yde et tilskud, der er højere end

F. t. l. vedr. social bistand m.m.

det beløb, der svarer til opholdskommunens gennemsnitlige driftsudgift inden for samme type.«

5. I § 73, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Forældrenes betaling kan dog overstige 30 pct. af udgifterne ved barnets optagelse i en anden kommune end opholdskommunen, jf. § 72 a, stk. 2.«

§ 2

I lov om påligning af indkomst- og formue-

skat til staten (ligningsloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 5. november 1991, som senest ændret ved lov nr. 501 af 24. juni 1992, indsættes i § 7, *litra j*, 1. punktum, efter »lov om social bistand«: »samt støtte til forældre i henhold til samme lovs § 69 b«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1993.

Stk. 2. Lov om social bistand, § 72 a, stk. 2, 2. og 3. pkt. - som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4 - har virkning for optagelse i dagtilbud, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

I overensstemmelse med regeringens ønske om at fremme borgernes friere valg af serviceydelser, foreslås bistandsloven ændret, dels således at kommunerne får mulighed for at udbetale kontant tilskud til forældre med børn uden for offentligt dagtilbud, og dels således at forældre får friere valg af dagtilbud til deres børn.

Ændringerne omfatter:

1. Kommuner, der måtte ønske det, skal kunne give forældre med børn, der er fyldt 24 uger og under 6 år, uden for offentligt dagtilbud et månedligt tilskud pr. barn til privat børnepasning. Tilskuddet forudsættes at være skattefrit, hvorfor der samtidig fremsættes forslag om ændring af ligningslovens § 7 j) i overensstemmelse hermed.
2. Forældre får friere adgang til at vælge et dagtilbud inden for den type, kommunen kan tilbyde plads i.
3. Når forældre, der har fået tilbudt en dagtilbudsplads, efter aftale med en anden kommune kan få en plads i et dagtilbud i denne kommune, skal kommunalbestyrelsen yde et tilskud hertil.
4. Forældre skal have ret til at oprette eller få tilskud til en privat ordning, når de står for tur til en dagtilbudsplads.

Ad. 1. Adgang for kommunerne til at yde tilskud til forældre til børnepasning.

Som reglerne er i dag, er det alene forældre, der har børn i et offentligt dagtilbud, som modtager offentlige ydelser til børnepasning. Kommunerne betaler i dag mindst 68 pct. (pr. 1. januar 1993 70 pct.) af udgifterne ved de kommunale dagtilbud i henhold til bistandsloven, hvilket eksempelvis for dagplejeres og vuggestuers vedkommende løst anslået er henholdsvis ca. 35.000 kr. og 70.000 kr. årligt pr. barn på landsplan. For skolefritidsordninger er størrelsen af den kommunale betalingsandel ikke centralt fastlagt, men Undervisningsministeriet har henstillet, at man følger reglerne for udgiftsfordeling svarende til bistandsloven. Forældre, der ikke har deres børn i offentligt dagtilbud - hvad enten det skyldes, at børnene står på venteliste, eller at forældrene foretræk-

ker alternativ pasning eller selv passer barnet - modtager i dag intet offentligt tilskud i forbindelse med børnenes pasning.

Med forslaget vil den enkelte kommune kunne beslutte, at der skal udbetales et tilskud pr. barn direkte til forældre med børn uden for det offentlige pasningsystem. Størrelsen på tilskuddet fastsættes af kommunalbestyrelsen, hvilket giver mulighed for at tage hensyn til lokale forhold. Tilskuddets størrelse skal være ens for alle modtagere i kommunen.

Det forudsættes, at tilskuddet vil kunne udbetales uafhængigt af, om barnet står på venteliste til et dagtilbud eller ej.

Tilskuddet medfører ingen ændring i kommunens forpligtelse efter bistandslovens § 69 til at sørge for det nødvendige antal dagtilbudspladser. Men for forældrene i kommuner, der indfører tilskuddet, vil der opstå større økonomisk uafhængighed til at vælge netop den pasning af børnene, de ønsker, idet tilskuddet vil kunne anvendes på forskellige måder, helt afhængigt af den enkelte families behov.

Fx kan det bruges i forbindelse med aflønning af en privat dagplejer efter bistandslovens § 63 eller en hushjælp. Uanset hvilken pasningsform, forældrene foretrækker, vil den betaling, de selv skal yde, svare til forskellen mellem prisen på pasningsforanstaltningen og det kommunale børnepasningstilskud. Tilskuddet vil endvidere kunne bruges som en slags lønkomensation i forbindelse med, at forældrene selv varetager pasningen i stedet for begge at være fuldtids udearbejdende.

Muligheden for at forældrene bruger tilskuddet som lønkomensation i forbindelse med en reduktion i arbejdstiden, hvor de selv varetager pasningen eller en del af den, vil imødekomme mange forældres ønsker om at kunne være mere sammen med børnene.

Det kan forventes, at kommuner, der vælger at yde tilskuddet, vil opleve et vist fald i efterspørgslen efter offentlige dagtilbud, fordi nogle forældre på baggrund af tilskuddet får lyst til at arrangere alternativ pasning eller selv at passe børnene. Dette forventede fald bør kunne motivere en del kommuner til at overveje ordningen.

Det understreges, at der skal være tale om en *fri-villig* ordning for kommunerne, idet den kommunale dagtilbudsstruktur og behovet for alternativ pasning er meget forskellig i landets kommuner. For kommuner, der ikke har en høj dækningsprocent m.h.t. offentlige dagtilbud, vil ordningen således kunne medføre betydelige merudgifter.

Ad. 2. Forældre får friere adgang til at vælge et dagtilbud inden for den type, kommunen kan tilbyde plads i.

Kommunalbestyrelsen fastholder efter forslaget stadig den overordnede forpligtelse til at fastlægge en dagtilbudsstruktur efter bistanndslovens § 69, ligesom kommunalbestyrelsen fortsat har kompetencen efter bistanndslovens § 72 til at træffe beslutning om barnets optagelse i dagtilbud. Det er således kommunalbestyrelsen, der som udgangspunkt tildeler ydelsen efter en venteliste sammenholdt med en vurdering af behovene hos det enkelte barn og den enkelte familie.

Forældrene får efter lovforslaget friere valg i forhold til den enkelte daginstitution og den enkelte dagplejer, når de har fået tildelt ydelsen af kommunalbestyrelsen.

Endvidere kan forældrene efter forslaget ikke miste deres anciennitet på ventelisten, hvis de vil vente til det ønskede tilbud bliver ledigt. Kommunalbestyrelsen vil heller ikke – imod forældrenes ønsker – kunne flytte børn fra ét dagtilbud til et andet. Ved en omlægning af dagtilbudsstrukturen vil en flytning dog kunne ske i forbindelse med nedlæggelse af dagtilbud.

»Manglende plads« (d.v.s. kapacitetsmangel) kan blive en grund til *midlertidigt* at afvise et barn inden for det enkelte dagtilbud. Dette forhindrer ikke, at et dagtilbud efter kommunalbestyrelsens beslutning kan udvides til at have yderligere kapacitet. Det følger af lovforslaget, at forældrene får ret til, at barnet senere optages i det ønskede dagtilbud, når der er plads.

Det ligger samtidig i forslaget, at det frie valg kan blive indskrænket for nogle familier. Det vil primært være tilfældet i familier, hvor kommunen må kunne pålægge familien plads i et bestemt dagtilbud, som kan opfylde det specielle behov, der måtte være hos barnet. Det frie valg kan også blive indskrænket i forhold til særlige behov (kørestole m.v.), som fx ved dagtilbud, hvor specialindretning er foretaget. Da mange ældre institutioner ikke er handicapindrettede, ville det frie valg her kunne føre til stor merudgifter.

Ad. 3. Når forældre, der har fået tilbudt en dagtilbudsplads, efter aftale med en anden kommune kan få en plads i et dagtilbud i denne kommune, skal kommunalbestyrelsen yde et tilskud hertil.

Forslaget betyder, at opholdskommunen i visse situationer bliver forpligtet til at yde tilskud til pladser i andre kommuner. Det vil være i situationer, hvor – forældrene foretrækker et dagtilbud i en anden kommune og denne kommune accepterer at stille pladsen til rådighed for udenbys borgere, – forældrene flytter fra én kommune til en anden. Det er i denne forbindelse en betingelse, at fraflytningskommunen accepterer at stille en plads til rådighed for familien og at tilflytningskommunen (den nye opholdskommune) selv har tildelt barnet en plads.

Det er en konsekvens af det frie valg, at opholdskommunen – når barnet står for tur til en plads her – ikke kan modsætte sig et ønske fra forældrene om en plads i en anden kommune, hvis denne kommune vil imødekomme forældrenes ønske. Ved en families flytning betyder det, at fraflytningskommunen beslutter, hvorvidt familien kan beholde pladsen. Tilflytningskommunen (den nye opholdskommune) forpligtes til – fra det tidspunkt, hvor kommunen selv kan stille plads til rådighed – at refundere (en del af) udgiften til servicekommunen.

Det er altid forældrenes aktuelle opholdskommune, der foretager vurderingen af behovet for plads.

Det er fortsat muligt for kommunerne indbyrdes at aftale pladskøb hos hinanden uafhængigt af dette forslag.

Ad. 4. Forældre skal have ret til at oprette eller få tilskud til en privat ordning, når de står for tur til en dagtilbudsplads.

Dette element i forslaget indebærer, at forældre, der får tilbud om plads, delvist kan få rådighed over værdien af den tildelte ydelse til at kunne være med i en privat ordning. Der åbnes hermed mulighed for, at forældrene får ret til at oprette en slags »fri-børnehaver«.

Kommunalbestyrelsen forudsættes at tilpasse kapaciteten, så der ved etablering af private ordninger reduceres med et tilsvarende antal »almindelige« pladser.

Administrative konsekvenser

Ordningen med tilskud til forældre med børn uden for offentligt dagtilbud vil medføre en del administrative opgaver i forbindelse med kommunens behandling af ansøgninger om udbetalingen.

Forslaget om friere valg af dagtilbud vil medføre visse administrative ændringer i kommunerne, idet det formentligt bliver nødvendigt med en formaliseret venteliste til hvert enkelt dagtilbud, ligesom det må kunne udskilles, hvem der har opnået ret til en ydelse (har fået tilbud om en plads) og hvem der står på en egentlig venteliste.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget har ingen konsekvenser for det økonomiske mellemliggende mellem kommuner og stat. Forslaget vil blive forhandlet med de kommunale parter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Efter forslaget er den formidlede dagpleje også omfattet af det friere valg. Det betyder, at forældrene også får ret til at få anvist plads hos den dagplejer, de ønsker, når der er ledig kapacitet. Kommunalbestyrelsen har dog fortsat ansvaret for, at alderssammensætningen blandt børnene hos den enkelte dagplejer er hensigtsmæssig og forsvarlig.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 4.

Til nr. 2.

§ 69 b, stk. 1.

Det fremgår heraf for det første, at ordningen er frivillig for kommunerne.

Desuden fremgår det, at tilskuddet til forældrene alene skal kunne gives, når barnet er fyldt 24 uger og under 6 år, og ikke har plads i et offentligt dagtilbud. Med offentligt dagtilbud, herunder skolefritidsordninger, forstås dagtilbud, der modtager offentlig støtte i henhold til bistandslovens §§ 64, 69, 70, 70 a og den foreslåede § 70 b samt skolefritidsordninger.

Kommunen beslutter tilskuddets størrelse, der skal udgøre et ensartet krone-beløb for alle modtagere i kommunen.

Til § 69 b, stk. 2.

I og med at tilskuddet ydes efter ansøgning, sikres det, at det ikke gives til forældre, der ikke har noget ønske om at modtage det.

En anden årsag til, at der skal ansøges om tilskuddet, er, at barnet skal opfylde aldersbetingelserne og betingelsen om ikke at have plads i et offentligt dagtilbud, jf. afgrænsning af dette i bemærkningerne ovenfor til § 69 b, stk. 1.

Hvis forældrene både har børn i og uden for offentligt dagtilbud mv., kan de få tilskuddet for de af deres børn, der opfylder betingelserne.

Det forudsættes, at tilskuddet kan udbetales, uanset om det pågældende barn står på venteliste til et dagtilbud eller ej. Får barnet plads i et offentligt dagtilbud mv., bortfalder tilskuddet.

Til § 69 b, stk. 3.

Det forudsættes, at tilskuddet ikke indgår ved beregning af ydelser efter den sociale lovgivning eller efter lovgivningen om uddannelsesstøtte, således at der ikke sker fradrag i disse ydelser ved modtagelse af tilskuddet.

Til nr. 3.

Forslaget angiver, at forældrene har ret til at få tilskud til at oprette eller medvirke i en særlig ordning, der oprettes på samme måde som efter § 70, hvis de ønsker det og i øvrigt har opnået ret til en dagtilbudsplads, d.v.s. har eller har fået tilbud om en plads. Forældrene får således ikke ret til at »sprænge« ventelisten, fordi de hellere vil oprette en ordning efter § 70 b.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke ved kommunernes adgang i øvrigt til at indgå aftaler om etablering af puljeordninger, ligesom det fortsat er hensigten, at kommunerne selv kan udnytte den fleksibilitet, puljeordningerne efter § 70 giver mulighed for.

Med den foreslåede bestemmelse er det hensigten at sikre forældrene en ret til at oprette og drive en pasningsordning, hvis de af den ene eller anden grund ikke ønsker at tage imod et tilbud om en dagtilbudsplads efter bistandsloven i øvrigt.

Det tilbud, forældrene får adgang til at oprette, følger principperne for en privat pasningsordning efter § 70. Det betyder, at ordningen beror på en aftale mellem kommunen og puljeordningen med de elementer, der i øvrigt skal tages højde for ved indgåelse af en sådan aftale. Da der bliver tale om en ret for forældrene til at kunne oprette en ordning, kan kommunalbestyrelsen i forbindelse med indgåelse af aftalen herom ikke stille strengere krav til puljeordningen end hvad der følger af reglerne herom og kommunens praksis på området i øvrigt.

Tilskuddets størrelse og forældrebetalingen er derimod ikke en del af den aftale, der skal indgås. Tilskuddet til en privat ordning skal efter forslaget svare til samme andel af driftsudgifterne, som kommunen yder til dagtilbud af den type, kommunen har anvist plads i. Det kommunale tilskud skal dog ikke være højere end 85 pct. af det beløb, der svarer til opholdskommunens gennemsnitlige driftsudgift inden for samme type.

Kommunalbestyrelsen er også forpligtet til at føre tilsyn med disse ordninger og påse, at der er tale om en forsvarlig ordning for børnene.

Til nr. 4.

§ 72 a, stk. 1.

Bestemmelsen angiver, at forældrene har ret til at få tilbud om en plads i det dagtilbud, de ønsker. Det betyder, at kommunalbestyrelsen ved tildelingen af ydelsen til familien skal anvise den daginstitution eller dagplejer, forældrene ønsker barnet passer hos.

Det friere valg gælder inden for de typer dagtilbud, kommunalbestyrelsen kan træffe bestemmelse om efter § 72. Forældrene kan således fx ikke frit vælge en vuggestueplads, hvis de får tildelt en plads i den kommunale dagpleje. Valgfriheden gælder for tilbud, der udgiftsmæssigt kan sammenlignes med den tildelte ydelse. Friere valg inden for den formidlede dagpleje reguleres af den foreslåede § 64, stk. 1, sidste punktum.

Hvis der ikke er plads det ønskede sted, når anvisningen sker (d.v.s. når forældrene står øverst på ventelisten eller – hvis der ikke er nogen venteliste – når der anvises plads ved tilflytning eller efter endt barselsorlov), kan forældrene frit vælge at tage imod et andet tilbud eller at vente, til der bliver plads det ønskede sted. Det betyder, at kommunalbestyrelsen ikke kan beslutte, at forældrene fx mister deres anciennitet på ventelisten eller slettes af ventelisten, hvis de ikke tager imod det anviste tilbud. Forældrene får således ret til at stå på en »ønskeliste« eller »overførselsliste« til det valgte tilbud, indtil der er plads.

Efter forslaget kan forældrenes frie valg begrænses, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til særlige behov hos barnet. Det kan fx komme på tale i situationer, hvor der skal en særlig bekostelig indretning til, for at dagplejehjemmet eller daginstitutionen kan modtage børn med handicap, og hvor andre dagtilbud allerede er indrettede til at kunne imødekomme behovet. I disse tilfælde taler behovet for en udgiftsstyring for, at forældrenes frie valg begrænses noget.

Det frie valg kan endvidere indskrænkes noget for familier, hvor der er henstilling eller pålæg efter bistandslovens § 33 om, at barnet skal i dagtilbud. I disse tilfælde er det kommunalbestyrelsens ansvar at sørge for, at barnet kommer i et dagtilbud, der er velegnet til at kunne imødekomme behovet for støtte til barnet og dets familie.

Til § 72 a, stk. 2.

Hvis forældrene ønsker en plads i en anden kommune end opholdskommunen og den anden kommune accepterer dette, forpligtes opholdskommunen til at yde tilskud hertil. Opholdskommunen kan således ikke afslå at yde tilskud til en plads i en anden kommune, selvom der er ledig kapacitet i opholdskommunen, ligesom opholdskommunen ikke efterfølgende kan trække et tilskud tilbage, fordi den ønsker at udnytte kapaciteten i egen kommune.

Det friere valg bliver således en realitet, når følgende 2 betingelser er opfyldt: barnet skal i opholdskommunen være berettiget til en plads (stå for tur) og servicekommunen skal træffe beslutning om at stille plads til rådighed for andre borgere end kommunens egne.

Hvis forældrene ved flytning har en plads i fraflytningskommunen, skal tilflytningskommunen først yde tilskud til pladsen fra det tidspunkt, hvor barnet efter sin indplacering på en evt. venteliste opnår ret til en plads. Tilflytningskommunen kan stadig frivilligt betale til pladsen i fraflytningskommunen, indtil forpligtelsen indtræder.

Efter forslaget ikrafttrædelsesbestemmelse kan kommunerne ikke trække refusionstilsagn tilbage for børn, der ved lovens ikrafttræden er optaget i dagtilbud i andre kommuner end opholdskommunen, men forslaget forældrebetalingsregler og regler om kommunale tilskud ved optagelse i en anden kommune end opholdskommunen får først virkning for beslutninger om optagelse i dagtilbud, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke ved kommunernes forpligtelse til at yde tilskud til ordninger efter § 70 a.

Efter forslaget skal opholdskommunens tilskud til servicekommunen udgøre den *samme andel* af driftsudgifterne i opholdskommunens egne dagtilbud af den type, forældrene har ønsket og kommunen har anvist plads i. Tilskuddet skal dog ikke overstige *det beløb*, opholdskommunen i gennemsnit anvender i denne type af dagtilbud. Hermed sikres det, at forældre og opholdskommune deler en mindreudgift, hvis det valgte dagtilbud er billigere end opholdskommunens tilbud, og at forældrene - og ikke opholdskommunen - betaler en merudgift, hvis det valgte tilbud er dyrere end opholdskommunens tilbud. Driftsudgiften defineres som det beregningsgrundlag, der anvendes ved opgørelse af forældrebetalingen, jf. § 4 i Socialministeriets bekendtgørelse om betaling for ophold i dagtilbud for børn, nr. 759 af 21. november 1991. De øvrige udgifter holdes efter forslaget uden for afregningen kommunerne imellem.

Til nr. 5.

Efter forslaget kan forældrenes valg af dagtilbud i en anden kommune end opholdskommunen betyde, at forældrebetalingen overstiger de 30 pct. af driftsudgifterne, som er den øvre grænse for forældrebetalingen, jf. bistandslovens § 73, stk. 1. Hvis det valgte dagtilbud i en anden kommune er dyrere end opholdskommunens egne dagtilbud inden for samme type, er opholdskommunen ikke forpligtet til at yde mere i tilskud, end det beløb, den yder til egne tilbud. Den højere driftsudgift betales derfor af forældrene.

Til § 2

Ligningsloven opregner forskellige indkomster, der ikke medregnes i den skattepligtige indkomst.

Det foreslås, at tilskuddene til pasning af børn gøres skattefri.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 829 af 1. oktober 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 64, stk. 1, affattes sidste pkt. således:

»Reglerne i §§ 72, stk. 2, og 72 a finder tilsvarende anvendelse.«

§ 64. Kommunalbestyrelsen kan formidle anbringelse af børn i dagpleje i private hjem og andre lokaler i barnets hjemlige miljø, der forud er godkendt af kommunalbestyrelsen til dette formål. Varetages dagplejen af flere personer, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der i dagplejen modtages op til 10 børn. Kommunalbestyrelsens afgørelse om anbringelse i dagpleje kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Reglen i § 72, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at dagplejerens egne børn under 3 år kan indgå i det antal børn, dagplejeren modtager betaling for. Kommunalbestyrelsens afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen yder et tilskud til etablering og indretning m.v. af nye dagplejehjem. Til dagplejehjem med op til 5 børn ydes et tilskud på op til 20.000,- kr., og til dagplejehjem med op til 10 børn ydes et tilskud på op til 50.000,- kr. Socialministeren fastsætter nærmere retningslinier for ydelse og anvendelse af tilskuddet.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med dagplejens udøvelse.

Stk. 5. Børnenes forældre betaler for dag-

plejen efter samme regler som ved anbringelse i daginstitutioner.

2. Efter § 69 a indsættes:

»§ 69 b. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at give forældre med børn, der er fyldt 24 uger og ikke er fyldt 6 år, et ensartet tilskud pr. barn til privat børnepasning, såfremt barnet ikke er optaget i et offentligt dagtilbud, herunder skolefritidsordninger. Kommunalbestyrelsen fastsætter størrelsen af tilskuddet.

Stk. 2. Tilskuddet ydes efter ansøgning og udbetales månedligt forud. Tilskuddet udbetales første gang for den måned, der følger efter den måned, i hvilken retten til tilskuddet er erhvervet, og sidste gang for den måned, i hvilken retten til tilskuddet ophører. Tilskuddet bortfalder, hvis barnet optages i et offentligt dagtilbud.

Stk. 3. Tilskuddet indgår ikke ved beregningen af ydelser efter den sociale lovgivning eller efter lovgivningen om uddannelsesstøtte.«

3. Efter § 70 a indsættes:

»§ 70 b. Kommunalbestyrelsen skal yde et tilskud pr. barn til en privat pasningsordning, jf. § 70, når barnet efter kommunalbestyrelsens bestemmelse er optaget i et dagtilbud efter bistandsloven og forældrene i stedet ønsker at oprette en privat pasningsordning.

Stk. 2. Tilskuddet skal svare til samme andel af driftsudgifterne, som kommunen yder til dagtilbud af den type, kommunen har anvist plads i. Det kommunale tilskud skal dog ikke være højere end 85 pct. af det beløb, der svarer til opholdskommunens gennemsnitlige driftsudgift inden for samme type.

Stk. 3. Pasningsordninger efter stk. 1 er ikke omfattet af § 73, stk. 1, 3 og 4.«

4. Efter § 72 indsættes:

»§ 72 a. Optagelse sker i et af barnets forældre valgt dagtilbud. Ved manglende plads i det ønskede dagtilbud, har forældrene ret til at få barnet optaget i det ønskede tilbud ved ledig kapacitet. Hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til barnets særlige behov, kan kommunalbestyrelsen tilsidesætte forældrenes ønske.

Stk. 2. Opholdskommunen skal i tilfælde, hvor barnet – på tidspunktet for kommunalbestyrelsens bestemmelse om optagelse i dagtilbud – kan optages eller forblive i dagtilbud i en anden kommune end opholdskommunen og forældrene ønsker dette, yde tilskud hertil. Tilskuddet skal svare til samme andel af driftsudgifterne, som opholdskommunen yder til egne dagtilbud af den type, kommunen har anvist plads i. Opholdskommunen er dog ikke forpligtet til at yde et tilskud, der er højere end det beløb, der svarer til opholdskommunens gennemsnitlige driftsudgift inden for samme type.«

5. I § 73, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

»Forældrenes betaling kan dog overstige 30 pct. af udgifterne ved barnets optagelse i en anden kommune end opholdskommunen, jf. § 72 a, *stk. 2*.«

§ 73. Børnenes forældre betaler for opholdet med et beløb, der svarer til 30 pct. af udgifterne ved ophold i institutionen, bortset fra ejendomsudgifter, herunder husleje og vedligeholdelse, jf. dog *stk. 2*. Kommunalbestyrelsen afgør, om betalingen skal beregnes på grundlag af udgifterne ved driften af den enkelte institution eller på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved driften af institutioner af samme type i kommunen.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler om betalingen efter *stk. 1* og kan her-

under bestemme, at der skal ske nedsættelse eller bortfald af betalingen under hensyn til forældrenes økonomiske forhold og børnenes særlige behov for ophold i daginstitution. Der kan endvidere fastsættes en lavere betaling for særlige grupper af institutioner.

Stk. 3. Særlige indtægter for institutionerne anvendes til nedsættelse af forældrebetalingen.

Stk. 4. Betalingen fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af institutionernes budgetter.

§ 2

I lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 5. november 1991, som senest ændret ved lov nr. 501 af 24. juni 1992, indsættes i § 7, *litra j, 1. punktum*, efter »lov om social bistand«: »samt støtte til forældre i henhold til samme lovs § 69 b«.

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

- j) Understøttelser og andre lignende ydelser, som offentlige myndigheder og institutioner udreder i henhold til lov om social bistand. Skattefriheden omfatter ikke faste revalideringsydelse efter lovens kapitel 10, herunder hjælp, der ydes som løn eller løntilskud, godtgørelse efter lovens kapitel 11 til forældre med alvorligt syge børn under 14 år, ungdomsydelser efter lovens § 49 a, jf. § 49 b, *stk. 1-4*, samt ydelser efter lovens § 49 d, og heller ikke plejevederlag ved pasning af døende efter lovens kapitel 12 a.
